

N:o 50.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten för regementsintendenten vid Skånska dragonregementet Carl von Geijer; gifven Stockholms slott den 30 januari 1903.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden denna dag, vill Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva,

att regementsintendenten vid Skånska dragonregementet Carl von Geijer må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom meddeladt, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af två tusen två hundra fyrtio kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF.

Jesper Crusebjörn.

*Utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 30 januari 1903.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER,
VON FRIESEN.

Departementschefen statsrådet Crusebjörn anförde härefter:

»Öti underdånig skrifvelse den 4 juli 1893 anhöll chefen för Skånska dragonregementet, att regementsintendenten vid nämnda regemente Carl von Geijer, hvilken sedan mer än tre år lede af svårartad neurastheni samt till följd däraf vore oförmögen att förrätta sin tjänst, måtte, då berörda sjukdom enligt företedt läkarebetyg i alla sina yttringar kunde likställas med sinnessjukdom, jämlikt stadgandet i 8:de punkten af nådiga cirkuläret den 22 juni 1877, angående ny pensionsreglering för armén, från tjänsten skiljas mot åtnjutande af pension från allmänna indragningsstaten. Vid underdånig föredragning af ärendet den 1 september samma år fann Kungl. Maj:t likväl ej skäl att till ifrågavarande framställning lämna nådigt bifall.

I anledning af en utaf förmyndarne för von Geijer, hvilken på grund af samma sjukdom fortfarande vore urståndsatt att bestrida sin tjänst, den 20 februari 1902 gjord underdånig ansökning om ett års förlängning af den tjänstledighet, som under mer än tolf år varit denne beviljad, har generalintendenten, som anbefallts att öfver berörda ansökning afgifva yttrande, enligt underdånig skrifvelse den 19 därpå följande mars ansett sig böra bringa frågan om von Geijers entledigande under förnyad nådig pröfning samt förty hemställt, att, enär von Geijers sjukdom numera måste anses obotlig, Kungl. Maj:t tacktes jämlikt omförmälda stadgande meddela von Geijer nådigt afsked från innehafvande beställning äfvensom förklara honom berättigad till pension från allmänna indragningsstaten. Till stöd för sin uppfattning angående von Geijers sjukdom åberopade generalintendenten ett af medicine professorn Seved Ribbing afgifvet intyg af innehåll, att von Geijer mera än tre år lidit och fortfarande vore lidande af sjukdom i nervsystemet (neurasthenia); att upprepade försök till tankearbete för von Geijer visat sig utförbara; att han till följd däraf vore fullständigt oförmögen att sköta sin tjänst; att sjukdomen i alla sina verkningar vore att likställa med sinnessjukdom; samt att någon sannolikhet för von Geijers återställande till hälsan icke förefunnes. Därjämte har generalintendenten anført, att von Geijer, som vore född 1853 och således först år 1913 uppnådde pensionsåldern, ägde uppbära en årlig lön af 2,800 kronor, under det att den nu ifrågasatta pensionen ej uppginge till högre belopp än 2,240 kronor årligen, hvadan von Geijers öfverflyttande till allmänna indragningsstaten skulle medföra en för statsverket med 560 kronor minskad utgift till honom.

Uti häröfver den 6 juni 1902 afgifvet underdånigt utlåtande har medicinalstyrelsen framhållit, att det visserligen hvarken genom professoren Ribbings omförmälda intyg eller af handlingarnas innehåll i öfrigt blifvit utredt, att den sjukdom, hvaraf von Geijer sedan många år lidit, utgjorde en form af »vansinne», som i nådiga cirkuläret den 22 juni 1877 åsyftades, men att densamma dock, med hänsyn till sina yttringar, måste i afseende på en däraf angripen persons tjänstbarhet likställas med sinnessjukdom, på grund hvaraf och med särskild hänsyn därtill, att någon utsikt till förbättring i von Geijers själstillstånd numera med anledning af sjukdomens långvarighet icke syntes vara att förvänta, medicinalstyrelsen tillstyrkte nådigt bifall till den gjorda framställningen.

Statskontoret, som under den 23 april och den 10 oktober nästlidet är i ärendet sig yttrat, har, med fästadt afseende å medicinalstyrelsens utlåtande i ännu, ansett det kunna ifrågasättas, huruvida i detta fall

den erforderliga förutsättningen för tillämpning af 8:de punkten i omnämnda nådiga cirkulär förefunnes. Beträffande den pension, hvartill von Geijer, därest den underdåniga framställningen om hans afskedande vunno nådigt bifall, vore berättigad, har statskontoret upplyst, att densamma utgjorde 2,240 kronor för år, motsvarande 80 procent af den lön, von Geijer, som kvarstår på gammal stat, äger att uppbära.

Förmyndarne för von Geijer hafva i en till mig öfverlämnad skrift meddelat, att, därest framställning skulle göras om von Geijers öfverflyttning till erhållande af pension å allmänna indragningsstaten, de för sin del icke hade något att erinra mot en dylik öfverflyttning. Häri har von Geijer instämt.

Då tvekan kan förefinnas, huruvida merberörda stadgande i nådiga cirkuläret den 22 juni 1877 är på förevarande fall tillämpligt, har jag ansett mig icke böra omedelbart tillstyrka nådigt bifall till generalintendentens framställning, utan i stället föreslå Kungl. Maj:t att hänskjuta frågan om beredande af pension åt von Geijer från allmänna indragningsstaten med omnämnda belopp, 2,240 kronor, till Riksdagens bepröfvande. Därest Riksdagen härtill lämnar bifall, anser jag, med fästadt afseende å det af von Geijer och hans förmyndare gjorda medgifvande, hinder ej möta för beviljande af generalintendentens anhållan om afsked för von Geijer.

Jag får alltså, under åberopande af hvad i ärendet förekommit, i underdånighet hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva,

att regementsintendenten vid Skånska dragonregementet Carl von Geijer må från och med månaden näst efter den, i hvilken afsked varder honom meddeladt, under sin återstående lifstid från allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af två tusen två hundra fyrtio kronor.

Statsrådets öfrige ledamöter instämde i hvad departementschefen sålunda hemställt; och behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten detsamma gilla samt förordnade, att nådig proposition af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo:

Eugène Peyron.